

som vi faa fra andre Lande, navnlig fra Amerika — hvorfra vi fik 10 Mill. Pund sidste Aar — selvfølgelig er saltet eller røget, de kunne jo ikke føre det i fersk Tilstand saa langvejs fra, men for slige Varer have vi ingen Kontrol. Konkurrencen er derfor lige stor overfor os, fordi vi konkurrere jo ikke med dem i saltede eller røgede Varer undtagen Pølser. Dette vilde jeg betone, men dernæst vil jeg spørge: hvorfor undersøger og kontrollerer man ikke ogsaa disse fremmede Varer, selv om de ere saltede eller røgede? Det kunde der være lige saa god Grund til som til at undersøge vore egne Varer om igen, og vi have jo ogsaa set, hvorledes der flere Gange er fremkommet f. Eks. Trikiner i amerikansk Flæsk. — Jeg havde dernæst Lyst til at sige et Par Ord til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), der nu er saa bange for, at Kød, kontrolleret i én By, skulde kunne gaa frit ind i en anden uden Efterkontrol. Saaledes stillede det ærede Medlem sig ikke i 1897—98, da vi havde et Andragende for her i Tinget til Behandling, men den Gang stod det ærede Medlem som Opposition imod den københavnske Kødkontrol, nu staar det ærede Medlem i Regeringspartiet, det maa vel være Grunden til den Kovending, som det ærede Medlem har gjort. Jeg skal henvise til, at der den 7. December 1897 blev holdt 4 store Protestmøder her i København fra socialdemokratisk Side, og der blev vedtaget en Resolution. Saa vidt jeg husker, var det ærede Medlem selv ude paa Kløvermarksvej for at anbefale den, i Rømersgade var det Borgmester Jensen. Der blev udtalt, at det centrale i en Kødkontrol skulde være det, at hvad der var kontrolleret i en Kommune, skulde have Lov til at gaa frit ind i en anden. Den Gang saa man Sagen fra Arbejdernes Standpunkt, man vilde ikke være med til at fordyre Næringsmidlerne for dem, og saaledes saa mange paa Sagen. Jeg skal oplæse et Stykke af denne Resolution, den er som skreven ud af en ægte Agrars eget Hjerte. Den lyder saaledes: at „Kød og Flæsk og andre Slagteriprodukter, der indføres her til Byen fra Slagterier, der have underkastet sig en ved Lov fastsat veterinærkyndig Kontrol, ikke skulle underkastes Afgift og ej heller fornyet Kontrol ud over Kontrollen med Varens Identitet“. Det var den Resolution, som det ærede Medlem den Gang var med til at anbefale, det var den Resolution, der paa 4 store Protestmøder i København blev vedtagen enstemmig med flere Tusinde

Stemmer, at naar der havde fundet en veterinærkyndig Kontrol Sted, saa skulde der ikke foretages fornyet Efterkontrol, og der skulde ikke paa ny betales Afgift.

Jeg vil gerne tillade mig at minde om denne Resolution og anbefale det ærede Medlem at læse Social-Demokraten for 7. December 1897. Der staar Resolutionen. Som sagt, vi Landboere holde os den Dag i Dag til de samme Principper, der ere udtalte i denne Resolution, fordi det var en meget fornuftig Resolution; og dette Lovforslag her gaar jo egentlig heller ikke ud paa andet i Realiteten end at gennemføre de samme Principper, som ligge i Socialdemokraternes Resolution, vedtagen med mange Tusinde Stemmer i 1897, alt-saa disse Principper, at vi ikke skulle have fornyet Kontrol, naar den har fundet Sted i Forvejen, og at der ikke skal betales fornyet Afgift.

Saa kunde jeg ogsaa have Lyst til at nævne, overfor hvad det ærede Medlem talte om, at Københavnerne maatte bestemte være imod en saadan Ordning, at Kommunalforeningen og den faglige Høkerforening, hvilke Organisationer omfatte næsten alle dem, der handle med Kød og Flæsk i København, have indsendt et Andragende til Regering og Rigsdag, om at vi maa faa en ny Kontrol som denne. Det tyder dog ikke paa, at alle Københavnerne have gjort den samme Vending som det ærede Medlem. Saa vil jeg sluttelig henvise til Tyskland, hvor Forholdet er dette, at hvad der er kontrolleret i den ene Kommune og godkendt i den, kan ogsaa gaa frit ind i den anden.

Dernæst omtalte det ærede Medlem den Flæskehal, som Magistraten nu tænker paa at bygge, og som skal koste 1 Mill. Kr. Det forbyr mig, at det ærede Medlem nu er blevet saa stærkt stemt for, at vi skulle have en saadan Flæske- eller Kødhal. For 6—7 Aar siden blev der indsendt Andragender til Københavns Magistrat fra private, deriblandt fra en Del i Andelsslagterier interesserede — et Par Andelsslagteridirektører vare med — om Koncession paa Opførelsen af en Flæskehal indtil halvanden Mill. Kr.'s Værdi, men nej, det kunde vi ikke faa Lov til. Saa tilbød man yderligere, at Kommunen skulde have Førkøbsret i 10 Aar, naar man fik Koncession paa at bygge en saadan Torvehal. Men heller ikke det kunne vi faa Tilladelse til. Den Gang mærkede vi ikke noget til, at det ærede Medlem arbejdede for, at vi kunde faa en saadan Flæskehal. Det lader derfor til, at naar